

[Axel Kristensen.]

prislov nedlagte principper, som jeg her lige har nævnt, og jeg beder den højtærede minister give os en udtalelse om, at så snart de prisændringer, der skyldes devalueringen, er sket, så er man ligeså frit stillet som før det omhandlede cirkulære blev udstedt; ellers vil det betyde, at man fastlægger avancerne fra før devalueringen som stadig gældende, og det kan dog ikke være meningen. Indenfor visse erhvervskredse hævder man, at der har været en vis tendens til dette i prisdirektoratet. Det vil sikkert derfor berolige, hvis ministeren er i stand til at give os en udtalelse herom.

Endvidere må der skabes virkelig sikkerhed for rimelige afskrivningsrettigheder, hvis opsparingen skal blive stor nok. Jeg har forstået, at ministeren er principielt enig med mig heri, det skulle næppe volde vanskeligheder.

Endelig må det være sådan, at når man erkender, at man er underkastet konkurrence og derfor er fri for prisregulering, fritages man også for den store omkostning, det er stadig at være under kontrol af prisdirektoratet.

Naturligvis glæder det os, at administrationen er formindsket, men jeg er sikker på, at hvis man ville acceptere det her nævnte, ville man få en yderligere nedbringelse af administrationen, som også vil give besparelser indenfor erhvervslivets egen administration.

Vi kan altså tilsige, at vi i udvalget vil medvirke til en fortsættelse af det princip, som er nedlagt i den nuværende lov, og vil medvirke til den bedst mulige form herfor.

Weikop: I betænkningen over forslaget til den nugældende prislov beklagede socialdemokratiet, at det af handelsministeren og afviklingskommissionen udarbejdede lovforslag dengang ikke blev ophøjet til lov. Tiden har vist, at de ændringer, der dengang med så stort besvær, og jeg tør også nok sige mod så megen modstand, blev gennemført, har været rimelige og fornuftige i enhver henseende, for hvis det ikke havde været tilfældet, havde den højtærede handelsminister vel ikke betegnet den nugældende prislov som et smidigt instrument, der har givet tilstrækkelige midler i hænde til at gennemføre priskontrol, hvor dette måtte anses for påkrævet. Det var nøjagtigt det, vi mente dengang, og det er naturligvis ganske rart, at den højtærede handelsminister anerkender vore synspunkter, selvom der har måttet hengå nogen tid.

Det har imidlertid vist sig, at prisloven

er et for smidigt instrument i den højtærede handelsministers og priskontrolrådets hænder. Den højtærede handelsminister er nemlig af den opfattelse, at han gennem den bemyndigelse, der findes i lovens § 2, ganske kan tilsidesætte de af rigsdagen vedtagne lovbestemmelser. Jeg tænker her på den bekendtgørelse, som den højtærede handelsminister udstedte den 22. september, og som forbød at anvende genanskaffelsesprisen, for så vidt en højere genanskaffelsespris var en følge af ændringen i valutakursen den 19. september. Selvom man naturligvis kan hævde, at den prisstigning, der skyldes kursændringen, ikke kan siges at være en ændring af konjunkturerne i almindelig forstand, bliver det centrale i dette, at prisloven efter den højtærede handelsministers opfattelse giver ham en sådan bemyndigelse, at det egentlig bliver fuldstændig illusorisk, hvad dette ting vedtager. Det er derfor ikke underligt, at der fra visse sider er rejst tvivl om, hvorvidt loven giver den højtærede handelsminister en så vidtgående bemyndigelse, en tvivl, som den højtærede handelsminister i nogen grad fejler til side med, at priskontrolrådets formand har givet bekendtgørelsen sin velsignelse, idet han formentlig selv har affattet den. Det er ikke et spørgsmål om, hvad priskontrolrådets høje formand mener, men det er et spørgsmål om, hvad rigsdagen har tilsigtet med loven, og mon der er nogen — måske udover socialdemokraterne —, der ved lovens sidste vedtagelse drømte om, at man har givet den højtærede handelsminister beføjelser til fuldstændig at ændre en af prislovens vigtigste bestemmelser. Jeg tror det ikke. Dertil kommer, at man aldrig kan overse, hvorledes priskontrolrådet vil anvende og fortolke en bekendtgørelse. Der er også opstået diskussion om, hvorvidt handelsministerens bekendtgørelse kan fortolkes efter de retningslinier, som priskontrolrådet anlægger, og ud fra disse betragtninger var det, at vi måtte tage forbehold overfor bekendtgørelsen, da den blev forelagt i vareforsyningsudvalget. Det forekommer mig, at det bliver nødvendigt at tage spørgsmålet op om den højtærede handelsministers bemyndigelse og om, i hvilket omfang handelsministeren på egen hånd kan træffe afgørelser af vidtrækkende karakter. Den højtærede handelsminister vil næppe betegne det som ansvarsløst at hidføre sådanne ændringer i prisloven, at tingets beslutning respekteres.

Jeg er ganske enig med den højtærede handelsminister i, at det afgørende er, at der må findes en prislov, der er af en sådan